การศึกษาระบำนาฎยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใด้ นางราตรี ศรีสุวรรณ

ชื่อผู้วิจัย เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ

ชื่อโครงการวิจัย

พฤษภาคม 2546

บทกัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) วิวัฒนาการของระบำนาฎยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ (2) แนวคิดและองค์ประกอบของระบำนาฎยประดิษฐ์พื้นบ้านภากใต้ (3) แนวทางการพัฒนาระบำ นาฏยประดิษฐ์พื้นบ้านภากใต้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยศึกษาเอกสารและผลงานการประดิษฐ์ท่ารำ ของสถาบันราชภัฏภาคใต้ 5 แห่ง ตั้งแต่ พ.ศ. 2522 – 2542 จำนวน 40 รายการ เก็บข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 30 คน ผลการวิจัย

1. การแสดงพื้นบ้านภากใต้ ประกอบด้วย การแสดงที่นิยมกลุ่มไทยพุทธ ได้แก่ โนรา หนังตะลุง กลุ่มไทยมุสลิม ได้แก่ รองเง็ง ซัมเปง ดาระ และสิละ กลุ่มชาวไทยเชื้อสายจีน ได้แก่ งิ้ว และ ไทเก็ก สถาบันราชภัฏสงขลาเป็นสถาบันแห่งแรกที่เปิดสอนวิชาเอกนาฏศิลป์ ระดับปริญญาตรี หลักสูตร ได้กำหนดให้ประดิษฐ์ท่ารำ โดยนำวิถีชีวิต อาชีพ ศิลปวัฒนธรรมกลุ่มไทยพุทธ ไทยมุสลิม มาเป็นแนว กิจหลักในการประดิษฐ์ท่ารำ การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามและดำแนินการสร้างผลงานตามหลักวิชา การ เมื่อสถาบันราชภัฏอื่น ๆ เปิดสอนวิชาเอกนาฏศิลป์ แนวคิดมีความหลากหลายมากขึ้น การเผยแพร่ การแสดงทั้งภายในและภายนอกสถาบัน มีการบันทึกผลงานไว้เป็นเอกสารรูปเล่มและวิดิทัศน์ รูปแบบ การแสดงพัฒนาก่อนข้างน้อย คนดรีแบบไทยพุทธและไทยมุสลิม การแต่งกายมีการพัฒนาค่อนข้างมาก ปัญหาและอุปสรรถชาดผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีในสถาบัน

2. แนวกิดที่นำบาประดิษฐ์ระบำ มีด้านการแสดงที่สืบเนื่องมาจากสิลปาชีพ วัฒนธรรมไทย พุทธ ไทยมุสลิมและไทยเชื้อสายจีน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การผสมผสานการแสดงพื้นบ้านภากใต้ กีฬาพื้นบ้านและจิตรกรรมประติมากรรม วิธีแสดงมีวิธีการเสนอรูปแบบ 6 รูปแบบ ดนตรีและเพลง ประกอบมีคนตรีพื้นบ้านโนรา หนังตะลุง วงคนตรีรองเงิง วงปี่พาทย์ วงคนตรีสากล การแต่งกายแบบ ไทยพุทธ ไทยมุสลิม ไทยเชื้อสายจีนและเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ ตามแนวกิดของระบำแต่ละชุด อุปกรณ์ ประกอบมักเป็นภาชนะที่ใช้ประกอบอาชีพต่าง ๆ

การพัฒนาระบำนาฎขประดิษฐ์พื้นบ้านภาลใด้ ควรเน้นเอกลักษณ์ด้านอาชีพ สิลปวัฒนธรรม

ประเพณีท้องอิ่น แหล่งท่องเที่ยว การแสดงสื่อขั้นตอนการทำอาชีพที่ชัดเจน ดนตรี พื้นเมืองอาจประสม วงใหม่ เครื่องแต่งกายเหมาะสมกับแนวคิด ดงเอกลักษณ์ของท้องอิ่น การสืบทอดและเผยแพร่พร้อมเอกสาร ข้อมูลเพื่อให้ตรงกับต้นแบบของระบำ ปัญหาและอุปสรรด ด้านงบประมาณผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรี ผู้ บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงกวรสนับสนุน ควรมีการจดลิขสิทธิ์เป็นมรดกทรัพย์สินทางปัญญา

Research Title:A Study of Innovative Folk Dance of Southern ThailandResearchers:Mrs. Ratree Srisuwan

Institution: Rajabhat Institute, Songkhla

Date of Completion: May 2003.

Abstract

The objective of this research is to study (1) the development of innovative folk dance of Southern Thailand; (2) themes and components of the innovative folk dance; and (3) guidelines for the development of the innovative folk dance. This descriptive research utilizes documentary study and analysis of 40 compositions of innovative folk dances created by five Southern Rajabhat Institutes during 1979-1999. The study also involves interviews of 30 specialists on the

subject. The results of the study reveal as follows :

1. The southern Thai popular performances among the Buddhist Muslim and chinese. Thais are Nora, Shadow puppets, Rong-Hang, Sum-Peng, Dara, Chinese opera and Tai-kek respectively. Rajabhat Institute Songkhla was the first to offer a major in the field of Thai classical dancing in the bachelor's degree program. The faculty members of the institute invented the dance styles based on the themes from the way of life, occupations, and arts of both local Buddhists and Thai Muslims. In addition, field data were gathered and utilized for the invention of the dancing styles. Other Rajabhat Institutes followed suit when the same program was offerred. As the result, more dancing styles were created from diverse themes. Dissemination was made through performances within and outside the institutes. Performances was found. This was in contrast with the aspect of costumes for the performance which was developed significantly. The music used in the performance derived from the music played by Thai Buddhists and Thai Muslims. The common problem faced by the program was the lack of specialists in music in the institutes.

2. Themes for the creating the folk dance included ocupations and cultures of the Thai

Buddhists, Thai Muslims, and Thai Chinese. In addition, themes from tourism as well as

combined themes from local entertainment, folk games, fine arts, and sculpture were created. The

dance was presented through six formats: music and lyrics, Mohra folk music, Shadow Puppet

music, Ro-ngeng musical band, Thai classic musical band, and modern musical band. The

costumes for the dancers were patterned after the attires worn by the Thai Buddhists, Thai Muslims, and Thai Chinese. The dance styles reflected the themes of the dance. Accompanying tools used by the dancers in their performance were utensils used in specific occupations.

3. For further development of the innovative folk dance, it was recommended that uniqueness in local occupation, culture, tradition, and tourism be emphasized. The performance should convey the stages of the occupation being performed in a clear way. There should be a readjustment of the local musical band in terms of the instruments used. The costumes used should match the themes of the dance. Local identify should be maintained in the dance and the dance should be propagated with proper information to correspond with the original motif of the dance. As for the problems of budget shortage and specialists in music, it was recommended that administrators and relevant authorities provide support for dance activities. In addition, the

